
Geef het op en weet dat Ik God ben; Ik zal geroemd worden onder de volken, Ik zal geroemd worden op de aarde. Ps 46:11

Nieuwsbrief van Piet en Pita

Juni, 2020

Hoe gaat het ermee ? Wat zou het leuk zijn, gewoon even met elkaar op de koffie, even bijpraten.

Dat wordt is natuurlijk sterk afgeraden voor onze gezondheid. Wat een gekke tijden hè; hier wen je nooit aan, zó onnatuurlijk.

Wij hebben letterlijk met jullie meegeleefd; we zijn namelijk in Nederland en kunnen gewoon niet terug!

Hallo,

Hoe kan dat nou?

Wel, wij kwamen 18 februari naar Nederland voor twee redenen. Piet had heel veel last van zijn ogen en moest voor onderzoek naar het oogziekenhuis in Rotterdam. Met medicatie gaat het een stuk beter; verder moet je er mee leren leven, want je wordt ouder zei de arts.

De andere reden was om de container voor transport naar Uganda klaar te maken. Er moesten nog wat speciale dingen mee en zorgen dat hij echt goed vol zou zitten, omdat lucht vervoeren gewoon te

duur is. Nou vol zit de container hoor! Ongelofelijk hoe velen van u de meest prachtige kleren en andere spullen met heel veel zorg en

liefde verpakt en aangeleverd hebben! Wat een bemoediging;

dankbaar deden we 6 maart de

deuren dicht en is de container vertrokken naar Uganda!

Biddend en met zorg of dit wel goed gaat hebben we de documenten kunnen regelen. Zal het mogelijk zijn deze container te

ontvangen als we weer thuis zijn???? En toen ging de wereld op slot!

Het laden

Echt vol

Op de vrachtwagen naar de haven

Pita en ik zouden voor drie weken in Nederland zijn

Toen ging het fout, heel erg fout!

Bijna aan het eind van de drie weken werd Pita ziek en werd ze iedere dag zwakker. Het was moeizaam om als “buitenlander” een afspraak bij een huisarts te krijgen. We verbleven bij lieve vrienden in Polsbroek. Gerry, die al een paar keer in Uganda is geweest, hielp ons enorm. Toen het erg slecht ging met Pita hebben zij een dokter gedwongen om te komen; toen zij Pita zag liet ze direct een ambulance komen.

Met loeiende sirene naar het ziekenhuis in Gouda. Doktoren stonden voor een raadsel: geen Corona, maar doodziek! Pita was niet meer aanspreekbaar. Alle testen wezen niet uit wat er mis kon zijn. Ik vertelde dat we in Uganda wonen en dat Pita een paar weken geleden, net voor we naar Nederland kwamen, malaria had gehad; dus dat dat het niet kon zijn. Uiteindelijk hebben ze toch getest op malaria en bleek ze een enorme hoeveelheid malariaparasieten in haar bloed te hebben. Vreselijk! In het ziekenhuis was niemand die ervaring had met malaria, dus heb ik

ze verteld hoe wij er mee omgaan. Dezelfde avond is via een speciale gebedsbrief gevraagd om voor Pita te bidden.

Pita kwam op de IC, waar we de eerste twee dagen gevreesd hebben voor haar leven. Ik stond er bij en zag de liefde van m'n leven balanceren op het randje van de dood! Ik heb menige traan gelaten en veel gebeden, net als heel veel bidders uit onze achterban. Na twee dagen kon ik weer een heel klein beetje contact maken en vroeg ik haar of ze mij alleen zou laten, waarop ze fluisterde: “we zijn nog niet klaar”. Dankbaar zag ik haar langzaam weer tot

leven komen. Na 7 dagen mocht ze van de IC en 19 maart werd ze uiteindelijk ontslagen uit het ziekenhuis; als laatste van die afdeling, want die waren ze inmiddels aan het ombouwen om de stroom Corona slachtoffers te kunnen opvangen!

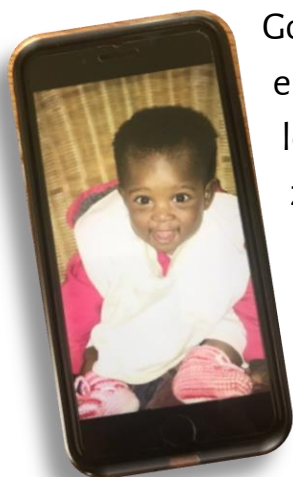
Ja daar zaten we

Geen vliegtuig meer om naar huis te gaan en geen spullen mee voor een langer verblijf. Het is een bizarre ervaring om ineens helemaal stop gezet te worden. Wat bedoeld was voor drie weken gaat nu wie weet hoelang duren?

We verlangen naar de kinderen en weer thuis te zijn, maar mogen en kunnen niet terug. Normaal als we in Nederland zijn bezoeken we elke dag wel iemand en nu kan dat niet. We zitten samen en daar genieten we enorm van; eindelijk eens helemaal samen, wat we nooit écht beleven thuis! Altijd wel kinderen en mensen om ons heen en altijd druk, en nu vinden we die rust toch wel een geschenk van

Dit missen we enorm!

God en Hij weet hoe lang we geduld moeten oefenen. Pita knapt heerlijk op en nu gaan we samen wandelen en fietsen, iets wat niet denkbaar was in ons leven. We hebben het vaak tegen elkaar gezegd dat het goed en gezond zou zijn om eens een half jaar of zo rust te nemen en bij te komen, maar dan kwamen we altijd uit op “dat kunnen we de kinderen niet aandoen”. Ja, en nu heeft God voor ons beslist, want er is nu “gewoon” geen mogelijkheid om terug te gaan. Gelukkig kunnen we ze regelmatig zien en spreken via Whatsapp, maar dat is toch wel hééééél anders.

Hoe gaat het thuis in Uganda

Ook in Uganda sloot Noah's Ark uit voorzorg de poort en dus ook de scholen. Alleen de medewerkers die voor de verzorging van de kinderen nodig zijn en om het kindertehuis te laten draaien mochten blijven en dus niet meer de poort uit, om zo de risico's te beperken.

Een week later ging heel Uganda in lockdown (op slot).

Gelukkig hebben we een geweldig team opgebouwd dat duidelijk de liefde en zorg voor de kinderen zich eigen gemaakt heeft. En, eerlijk gezegd, daar zijn we best

trots op : dat we hen hebben kunnen inspireren onze visie te delen. We zijn constant beschikbaar via Whatsapp om daar waar nodig raad te geven!

Er waren een paar gevalletjes met de grote kinderen, omdat ze niet altijd luisteren zoals dat gewenst is, en dan is heerlijk om als vader en moeder gewoon even rustig met ze te praten en dan is het probleem vaak weer opgelost.

En echt, de sfeer is buitengewoon goed onder elkaar; daar zijn wij héééél dankbaar voor!

Er is een programma om de kinderen bezig te houden. In kleine groepjes sport en spel, maar ook hout sprokkelen in het bos voor de keuken, helpen met koken, etc.

Er zijn ook huiswerk momenten om het aangepaste school programma te volgen. Dit wordt begeleid door een paar van onze onderwijzers. Samen TV kijken of een mooie film hoort er allemaal gewoon bij.

Op zondag mogen ze niet samenkomen in de kerk,

dus gaat iemand buiten met een megafoon langs de huizen om samen te zingen, bijbellezen en te bidden met de kinderen, heel gemoedelijk.

In Nederland zag ik (Piet) het aankomen dat de boel op slot zou gaan. Al lag Pita op dat moment in het ziekenhuis, toch ben ik aan het werk gegaan om een voorraad eten te organiseren om niet in de problemen te komen in Uganda. Het ging heel merkwaardig; we kochten zelf, maar kregen ook heel

veel eten van Indiërs, die dé zakenmensen zijn in Uganda; maar ook beschermingsmiddelen en zelfs eten van de regering, wat ons nog nooit was overkomen. Ook onze eigen farm produceert eten; zo komen we niet

direct tekort. Want transport in Uganda is verboden en alleen onder speciale voorwaarden kan er een uitzondering worden

Bananen van onze farm!

gemaakt. Gelukkig hebben wij die toestemming kunnen krijgen voor twee van onze auto's, waarvan één de ambulance is. Na zoveel weken moeten we weer aanvullen; de prijzen zijn gemiddeld verdubbeld, dus een serieuze uitdaging.

Inmiddels zien we dat corona niet echt toeslaat in Uganda; het aantal besmettingen is extreem laag en nog niemand is overleden. Gelukkig maar, want ik sprak met iemand van de president zijn kantoor waarom Uganda alles heeft stil gelegd, waarop ik het antwoord kreeg "Als we een verspreiding krijgen zoals in Europa is er niets meer aan te doen, we hebben in het land niet de middelen om mensen op de IC te beademen, zelfs zuurstof is er op veel plaatsen niet". Heel pijnlijk om dit te horen en te weten. Het gevolg : mensen gaan nu dood van de honger, sterven bij een bevalling of van malaria, omdat ze niet

Kinderen spelen in het dorp

Huisje in het dorp

meer naar een kliniek of ziekenhuis toe mogen. Doen ze dit wel, dan lopen ze gevaar gearresteerd te worden, wat duizenden al is overkomen, of ter plaatse een pak slaag te krijgen met een stok, of zelfs doodgeschoten te worden, wat helaas een aantal overkomen is. Het is gruwelijk om te zien wat mij toegestuurd werd, een beveiligingscamera liet zien dat een hoogzwangere vrouw om hulp vroeg aan een bromfiets-taxi. Een soldaat ter

plaats verbodde het en dreigde dat hij zou schieten; dat gebeurde toen de vrouw toch opstapte. Gewoon ter plekke werden de berijder en de vrouw doodgeschoten! Vreselijk hoe hard de maatregelen gehandhaafd worden, uit angst dat corona, wat er dus bijna niet is, zich zou kunnen verspreiden. Tot nu nog niet één dode door corona, maar velen door de lockdown. We vrezen dat veel kinderen uiteindelijk na de lockdown bij ons terecht zullen komen, ondervoed, omdat moeders niet in staat zullen zijn het schaarse dure eten te

kopen!

Omdat eten uitdelen in de tijd van corona in Uganda streng verboden is, zijn we met huisbezoeken begonnen naar de sponsorkinderen van onze scholen. We treffen daar trieste situaties aan en laten dan waar de nood het hoogst is toch voedsel achter als bemoediging!

Boom bedekt met Sprinkhanen!

Er voltrekt zich een stille ramp

Geen inkomsten, te weinig eten en hoge prijzen! In noordoost Uganda zijn miljoenen sprinkhanen neergestreken die alles wat groen is verzwelgen, waardoor ca. 18% van de totale oogst in Uganda verloren gaat. En dit door de verandering in het weer.

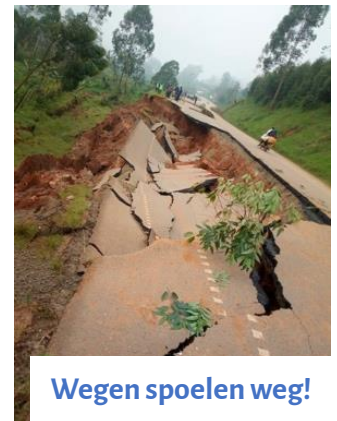
Lopend door een zwerm Sprinkhanen!

Ook zijn er enorm zware regens, het eten staat te rotten op het veld, dorpen staan onder water of zijn weggevaagd door overstromingen van het Victoriameer. Dit meer is anderhalf keer zo groot als Nederland en bijna 2 meter gestegen.

Enorme overstromingen!

Uganda heeft de middelen niet om deze ramp aan te kunnen. De mensen zijn in de nacht op strooptocht om eten te vinden, en zo gebeurde het dat onze farm, waar we 4.5 ton rijst hadden geoogst, het doelwit werd van een bende die kwam om het te stelen. Men had zich verscholen tussen de koffieplanten om de bewaker te kunnen zien. Deze ging zijn huisje in en toen sloten ze hem in. De indringers, gewapend met kapmessen en pikhouwelen, zorgden dat de farm werkers in hun huisjes bleven en begonnen het slot te bewerken van de container waar de rijst in stond.

Wegen spoelen weg!

Politie houdt de wacht

Daarop reageerde de bewaker, die niet meer door de deur naar buiten kon. Ze hadden niet verwacht dat hij via het raam naar buiten zou glippen! Hij begon in de lucht te schieten, waarop de belagers weg vluchtten. Er kwam direct versterking van een nabij politiebureau en met een speurhond volgden ze de bende. Het bleek dat er een vrachtwagen klaar had gestaan om de lading mee te nemen. De farm manager had één van de belagers herkend en die werd dezelfde nacht nog van zijn bed gehaald door de politie. We zijn blij dat er geen slachtoffers zijn gevallen. Er is door de politie meer personeel bij ons geplaatst om dit soort aanvallen te vermijden.

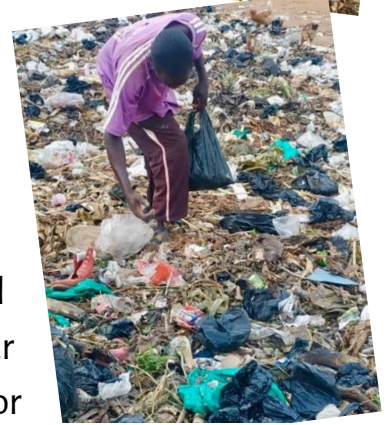
We krijgen veel vragen om hulp

Waar we kunnen proberen we, binnen de regels die er zijn, te helpen. Zo vroeg ook John, waar we al jaren mee samen werken, om hulp. Hij helpt kinderen die op straat terecht zijn gekomen, omdat ze geen thuis meer hebben of daar niet meer welkom zijn. Hij leert

Blij genieten van het eten

ze met muziek hun verdriet en frustratie te verwerken en zo'n 25 kinderen zijn er min of meer deel van zijn gezin geworden. Als muziek leraar en goed Samaritaan is het nu niet meer mogelijk om voor deze kinderen te zorgen. Als hulp sturen we nu geld, zodat hij zelf voedsel kan kopen, de kinderen met eten bij elkaar heeft en ze kan begeleiden. Op de straat is voor

de kinderen nu ook niets meer te vinden en het bedelen brengt niets meer op; niemand heeft meer iets om weg te geven.

Zoeken tussen vuil naar eten

Wij zijn blij dat we van onze zegeningen mogen delen zo lang we kunnen.

OPROEP

Ja, naar dit alles kijkend, kunnen Pita en ik niet anders dan u, ondanks alle tegenslagen in Nederland door corona, oproepen om juist nu iets extra te doen voor de kinderen en mensen waar we mee werken! De regens en de sprinkhanen aan de ene kant en aan de andere kant het verlies van inkomsten drijft velen naar de rand van de afgrond.

Kunt u helpen ?

Dan bevelen wij dit van harte bij u aan

Bedankt en een hartelijke groet; Piet en Pita

NL84 RABO 0362 4140 17 t.n.v. Stichting NACMU te Sliedrecht www.nacmu.org

Van het bestuur

Na het lezen van het voorgaande in deze nieuwsbrief kwam het woord DANKBAAR in mij op :

- dankbaar, dat Piet snel een goede diagnose kreeg voor zijn ogen;
- dankbaar, dat Pita in Nederland was toen het zo slecht met haar ging;
- dankbaar, dat het management in Uganda in staat is om de dagelijkse dingen in goede banen te leiden;
- dankbaar, dat het met de kinderen goed mag gaan;
- dankbaar, voor uw medeleven, de giften en gebeden voor Piet, Pita en allen in Uganda;
- dankbaar, dat wij de middelen hebben om voor de kinderen te zorgen en ook nog wat uit te delen;
- dankbaar, dat het coronavirus in Uganda weinig vat krijgt en het gelukkig in Nederland ook de goede kant op gaat;
- dankbaar, vooral aan God, die alle dingen en ieders leven leidt.

We hebben wereldwijd te maken met een unieke situatie, waarvan nog niemand weet hoe lang deze nog zal duren. Vooral de persoonlijke verhalen die je hoort of ziet raken mij. Waarschijnlijk hebben velen van u deze ook, misschien wel uit eigen ervaring in uw familie, op het werk, in de straat, met vrienden etc. Hoe gaat het straks in de 1,5 meter economie, hou ik nog mijn baan, wanneer is er een vaccin, etc.

Ook een aantal werkzaamheden die in Nederland voor Noah's Ark worden gedaan gaan wat anders : we kunnen geen afspraken maken voor presentaties, de halfjaarlijkse verhaaltjes en foto's van de sponsorkinderen krijgen we niet op tijd af en zo meer.

Gelukkig zijn er ook in onze achterban een aantal creatieve mensen opgestaan, die tóch iets speciaals wilden doen. Hierover leest u op de volgende pagina meer. Van harte aanbevolen!

Wilt u misschien ook aan Piet en Pita denken, nu zij in Nederland veel meer kosten hebben dan normaal in Uganda en ook van giften leven?

Gert Brandwijk

DIT KAPJE HELPT

Tijdens een activiteit met de kinderen in Uganda werden er mondkapjes gemaakt en werd er gevraagd of ze deze ook mochten maken voor hun sponsor; daar willen we wat mee doen!

Daarom zijn vrijwilligers en onze kinderen onder het motto **DIT KAPJE HELPT** mondkapjes aan het maken voor u.

Twee mondkapjes voor € 15 + € 2.50 verzendkosten of een vrije gift en wij zenden een setje, of naar wens meerdere, naar u toe!

Zo helpt u Noah's Ark aan extra inkomsten, waarvan wij weer beschermende materialen kunnen kopen in Uganda! (*medische mondkapjes, zeep, handschoenen, schorten en handgel, maar ook voedsel en medicatie voor ondervoedde kinderen!*)

De mondkapjes zijn aan de buitenkant afgewerkt in een vrolijke Afrikaanse stof en aan de binnenkant een tweede laag van puur katoen! Het is ook mogelijk om een extra laag (voor een filter) tussen te voegen. Comfortabele elastiekjes houden het op zijn plek, maar ook een neusstripje is toegevoegd! De mondkapjes zijn wasbaar en moeten gestreken worden! Er zijn drie modellen : Man, vrouw, en kind.

Bestel :

- via website www.nacmu.org/mondkapje
- per E-mail: wmcwelten@gmail.com
- telefonisch : 06-20547477 (Wilma Welten)

DIT KAPJE HELPT DIT KAPJE HELPT DIT KAPJE HELPT DIT KAPJE HELPT DIT KAPJE HELPT

Colofon

Secretariaat

Batelier 14, 3362JS Sliedrecht

0184-415987

nederland@nacmu.org

www.nacmu.org

Veldadres Piet en Pita Buitendijk

P.O. Box 355, Mukono, Uganda

+256 77 24 81 142 / +256 78 27 99 712

uganda@nacmu.org

KVK nummer 23093271

RSIN nummer 808113914

Bankrekeningen t.n.v. Stichting NACMU te Sliedrecht

NL84 RABO 0362 4140 17 Algemene giften/donaties

NL59 RABO 0362 4439 55 Kindersponsoring

NL37 RABO 0362 4439 63 Schoolsponsoring

NL22 RABO 0152 1874 21 Steun Piet en Pita Buitendijk

Wilt u extra nieuwsbrieven ontvangen, onze (wekelijkse) gebedsbrief in de mail of nog exemplaren van de Noah's Ark Courant ? Neem dan contact op met het secretariaat of vraag dit aan via onze website.

Een familie in 'lockdown'

Meer dan een jaar lang zaten Noach en zijn gezin opgesloten in de ark. Slechts één raam, geen terras, geen internet, geen telefoon, geen YouTube, geen Facebook, geen Netflix. Ze hoorden slechts de regen en het klotsen van de golven. Ze brachten hun tijd door in gebed, hielden van elkaar en zorgden voor de dieren. God zorgde voor hen, omdat Noach een geloofsmen was en Zijn Woord gehoorzaamde.

Hoewel er buiten een oceaan is met virusdreigingen en we nu als het ware in een storm zitten, laten we er aan denken dat God over ons waakt. Wees niet bang! Wees Hem trouw and wacht geduldig. De regen zal stoppen, de regenboog zal verschijnen. Het zal uiteindelijk goed komen!

**“Want Ik ben de HEERE, uw God, Die uw rechterhand vastgrijpt en tegen u zegt: Wees niet bevreesd, Ik help u.”
(Jesaja 41:13)**

www.nacmu.org